ב"ה

גלינוות לע בפרשת השבוע

ערוכים בידי נחמה ליבוביץ שנת שס נית

נה (חש"ם) ט א-ז (מצוות בני נח)

לענין מצוות בני נח עיין גם גליונות נח תש"ג וחש"ח.

א. חשוה את ברכת ה' לבני נח (פסוקים א ג) לברכת ה' לאדם א' כ"ח-ל'.
מהו יחסו חדש של האדם לבעלי החי שנקבע כאן מה חמבה לכך?

ב. ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל ...
ראב"ע ד"ה בידכם נתנו
באור (ר' שלמה דובנא) ויחכן טענין שני ביהין הבאים זה אחר זה מרוסו מדבר עד זה כאן
(סמ' י"ב) "בגר ובאזרח הארץ", טענינו "מגר עד אזרח", וכן (ויקרא ח) "בבסל ובלבן"
טענינו מבשר עד לחם, וכן כאן הכונה ("זא ובאהל ובאש אויף ערדען... אלם אלין איזר
דעס מערעס")
הפחק את פסוקנו פעמים וסמנו בסמני פסוק בטאי הדרכים.
הסבר מעלומיו וחסרונוחיו של כל אחד מסגי הדרכים.

ג. שאלות ודיונים בש"י

1) ב ד"ה וחתכם
× (א) מה ראה רש"י להביא ראיותיו מאיוב ו' כ"א שהיא
"מצע" ולא הביא ראיתו מאיוב כ"א כ"ה שהוא למ
"חת" וקרוב יותר לענינו?
× (ב) מה ההבדל בין מסורו לבין מדרשו ביחס בין שני
המלים "מורא" ו"חת" במסוקנו?
× (ג) מדוע לא חסתפק רש"י בדרוסו הראשון ותוספ
אף את דברי האגדה?

2) ח " ואך את
דמכם לנפשותיכם
×× (א) בעל דברי דוד מקשה: האיך הלה ביתם עצמו
נסילת נשמה של חבהמה?
כל דם רציחה היה לו להזכיר כאן,
שלא ידמה אדם לבהמה, אבל מה ענין מיוחן דם עצ
לכאן?
נסה ליסב ומיהתו!
(ב) הרא"ם מבאר דברי רש"י אלהי "אם חסטרו דמכם
בעצמכם וכן אם האבדו מיד כם א
בל סביחות דבים, אחרים א
"לנפש" ב"ל כלפ"ד "ורמליכי לאבר
את הק ר
מי רש"
מ ה דברי הרא"ם הסדר

ד. טופך דם האדם באדם דמו יטפך כי בצלם אלוקים עשה את האדם. ברש אבות ג' מצ
הוא (ר' עקיבא) היה אומר: חב
"בצלם אלוקים עשה את האד".
מקשה המהרש"א: למה לא
בצלמנו כדמותנו" וכתיב א כ"ז) "ו ברא אלוקים את האדם בצלמו בצלם אלוקים ברא
ונקט הפסוק הזה (ט' ו), שהוא האחרון שבתורה?
נסה לענות לשאלתו!

ה. ו. טופך דם האדם באדם דמו יטפך.
בנו יעקב מסם ו "בראש ה" (בגרמניה) מעיר למסוקנו: "פסוקנו מביע הקבלה שבלמה ועצומה (מעי
בזרה שוה) בקול רעם אדיר וחזק של אל קנא ונוקם".
הו ח את דברי מסגנון פסוקנו.

ו. שאלת לשון:
ב' בכל אשר תרמוש האדמה.

שד"ל: היה לו לומר: "אשר ירמוש על האדמה" ונחלפה המליצה כמו (בר' א') "יטרצו המים שרץ"
כי באמת חסרן הוא חסרון ולא המים. וכן (ביסעיה א) "באלה נובלת עליה".

היכן מצינו במקנו עוד פסוק שבו "נחחלפה המליצה" כמו בפסוקנו זה ובפרק א' ב'?
(וע' לשאלה זו גם גליון בראשית חש"ח שאלה ב)

יש לשלח את החשובות לנחמה ליבוביץ, ירושלים, קרית משה. נא להשאיר שולים רחבות בצדי המשובה
לפקונים והערות.